

GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ

Sahne Sanatları Bölümü

Bizden Biri

Sefa Turan

**İstanbul Şehir Tiyatroları
Oyuncusu**

Bize biraz kendinizden bahseder misiniz?

2017-2021 Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Oyunculuk Bölümü mezunuyum. 1981 doğumluyum. Üniversiteden önce çalışmaya başladım ve yaklaşık yirmi yıldır iş hayatının içindeyim.

Üniversite yıllarında nasıl bir öğrenciydiniz?

Yeni Yüzyıl Üniversitesi benim ikinci üniversitem. Daha önce Muğla Üniversitesi'nde inşaat okudum. O yıllarda, yani daha gençken pek çalışkan olmasam da başarılı sayılabilecek bir öğrenciydim. Yirmili yaşların verdiği toyluk ve tecrübesizlikle içinde bulunduğum eğitim sürecinin hayatıma nasıl yön vereceği konusunda farkındalık düzeyim pek yüksek değildi. Fakat kırk yaşına yaklaştığım dönemde okuduğum ikinci üniversitemde daha bilinçli ve ne istediğini bilen bir öğrenciydim artık.

Üniversite hayatınız boyunca sizin için önemli olduğuna inandığınız bir dönüm noktanız var mı?

İlk okuduğum üniversitem aslında yanlış bir tercihti. Asıl istediğim bölümün sınavlarını kaçırdığım için çok da istemediğim bir bölümü okudum geçmişte. Ama üniversitenin tiyatro kulübüyle tanışmam benim can suyum ve o sürece dayanma gücüm oldu. O süreç beni bu günlere, hali hazırda profesyonel hayatta yaptığım işin eğitimini sonradan almaya kadar getirdi. Aktif çalışan, evli ve iki çocuk babası biri olarak karşılaşılabileceğim bütün zorlukların farkında olarak bu bölümü okuma kararı verdim.

Çalıştığınız sektörden bahsedebilir misiniz? Keyifli ve zor yanları nelerdir?

İstanbul Şehir Tiyatroları'nda oyuncuyum. Çok sevdiğim, aşık olduğum mesleği yaptığım için kendimi çok şanslı hissediyorum. O yüzden benim için zor görünen bir yanı yok desem abartmış olmam. Hatta yaşadığım zorluklar kendimi geliştirmemde, daha iyisini yapmak için deneme, yanılma ve bulma süreçlerine sevk ettiği için tuhaf bir haz veriyor. Her projede yeni bir dünyanın, yeni bir karakterin, atmosferin ve hikayenin kapılarını aralamak mesleğimizin en keyifli yanlarından biri.

Ayrıca farklı disiplinlerden ekip arkadaşlarımızla bu üretim sürecinde geçirdiğimiz yolculuk, birlikte aynı amaca doğru yürüme heyecanı da çok güzel. Prova süreçlerimiz de beden ve fikir dünyamızı esnetebildiğimiz çok sevdiğim zamanlar. Hele ki seyirci ile buluşma anlarımız tarifsiz bir mutluluk ve heyecan. Onların nefesi, sesleri, reaksiyonları hep birlikte bir zaman dilimini yaşayıp, birlikte bir yolculuk yapmak ve sonunda da alkışlarla ödüllendirilmek! Böyle bir mesleğin zorlukları bile farklı bir tat oluyor benim için.

İş hayatına başlayacak öğrencilerimize tavsiyeleriniz nelerdir?

Pek tavsiye demeyelim ama, yaklaşımlarımızı gözden geçirmek adına kendi hayat tecrübelerim ve gözlemlerimden edindiğim bazı çıkarımları paylaşabilirim. Ben her işe aynı ciddiyetle baktım. Küçük ya da büyük, kısa süreli ya da uzun süreli olarak bakmadım. Bir işi ya yaparsın ya da yapmazsın. Yapacaksan elinden gelenin en iyisini yapmalısın. Altında, yanında, kıyısında köşesinde imzam olan her işe böyle baktım. Çoğu kez bu özelliğim beni çok yormuştur. Ama çıkan netice her defasında kendime olan saygımı yenilemiştir. Ayrıca inanç çok önemli bir unsur. İnanç varsa tutku da vardır. Tutkuyla bağlanırsan bir şeye, tüm engellere, zamanının sıkıştırmasına ve aksiliklere rağmen peşini bırakmazsın onun. Planlama; ayrıntılı ya da basit olması önemli değil. Bir planlama yolumuzu kaybettiğimiz zamanlarda hep pusulamız olacaktır. Son olarak "ciddiyet şekilden değil sonuçtan okunur" ve "aşkla koşan ayaklar yorulmaz" sözlerimle veda ederken okuyucularınıza sevgi ve saygılarımı sunuyorum.